

לע"נ הצדיק מרן רבנו עובדיה יוסף בן גורג'ה זיע"א, הצדיק הרב יוסף שלום בן חיה משה זיע"א
הצדיק הרב אלעזר בן שמחה זיע"א הצדיק הרב יצחק כדורי בן תופחה זיע"א, הרב אהרון יהודה ליב שטיינמן זצוק"ל
הצדיק הרב מרדכי צמח בן מזל זיע"א הצדיק הרב יעקב בן מרגלית זיע"א, הרב יוסף פלבי זיע"א

"ובאו עליך כל הברכות... והשיגור"

בפרשת כי תבוא אנו קוראים על הברכות הנפלאות המיועדות לעם ישראל כאשר הם הולכים בדרך ה' ושומרים את מצוותיו ובכלל הברכות ישנה ברכה אחת נפלאה הכוללת את כל הברכות כולן, והיא: "ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגור כי תשמע בקול ה' אלוקיך". כדי להסביר את העומק שבברכה זו נקדים מעשה נפלא, ביהודי קשה יום שעבד עבודת פרך בחטיבת עצים ביער כדי להשיג את פת לחמו ולהביא פרנסה מועטת לביתו. באותו יום שהיה עובד בו יהודי זה, היה גם רועה צאן שמגיע כל יום עם הכבשים שלו. במשך הזמן הבחין חוטב העצים העני שכל יום בשעה קבועה הולך לו כבש אחד מן העדר למקום כלשהו ומשם אינו חוזר, וכך בכל יום ויום נעלם כבש אחד. הוא היה מאוד סקרן לדעת להיכן הולכים כל אותם כבשים. יום אחד עקב אחר אחד מהם וראה שהוא הולך הרחק מן העדר ונכנס לתוך מערה שבה יושב דוב נכה ברגליו, והכבש מתקרב לפיו והדוב אוכל אותו. חוטב העצים העני השתומם מאוד מגודל הפלא שבדבר, ומגודל השגחתו הפרטית של הבורא על כל בראיו, כיצד הוא דואג לדוב המסכן שאינו יכול ללכת ברגליו להשיג את מזונו, ומזמן עד אליו בכל יום בשעה קבועה כבש שמן למאכל. התבונן החוטב בדבר ונשא קל וחומר בעצמו: "הלא כשם שהקב"ה מפרנס את הדוב הנכה, יכול הוא לפרנס גם אותי, ומדוע טורח אני כל כך להשיג את פרנסתי ואיני סומך על הקב"ה?!". וממחשבה למעשה החליט החוטב לשוב לביתו ולעסוק בתורה ובתפילה, ולסמוך על הקב"ה שיזמין לו את פרנסתו. כששב החוטב לביתו וסיפר לאשתו על החלטתו היא הקניטה אותו והתנגדה לכך, אך הוא נותר איתן בדעתו ואמר: "כשם שהקב"ה מזמן לדוב הנכה את פרנסתו, כך הוא יזמן גם לי את פרנסתי". כעבור זמן קצר באו שני גוים לביתו של אותו יהודי וביקשו לשכור ממנו את חמורו החזק כדי לשאת עליו משא כבד. היהודי בתמימותו הסכים לכך, אך לא ידע שאנשים אלו לא היו אנשים הגונים אלא שודדים ורוצחים, ועל חמורו החזק הם נשאו אל תוך היער באישון לילה גופה של אדם שהם שפכו את דמו, ושם הם חפרו בור עמוק כדי להטמינו, ולפתע מצאו בעומק הבור אוצר עצום של כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות. לשמחתם לא היה גבול, הם מיהרו להעמיס על חמורו של היהודי את האוצר הכבד שמצאו, וברחו מן המקום. בעוד שהיו השניים מהלכים, עלתה בליבו של כל אחד מהם מחשבה שחבל לו לחלוק עם רעהו את האוצר הגדול, וטוב יותר שירצח את חברו ויהנה מן האוצר לבדו. האחד מהם עשה מעשה והכין לחברו מאכל מורעל, אולם בטרם שהספיק לתת לו לאכול ממנו, קם עליו חברו והכהו נפש. לאחר מכן ישב החבר לאכול את אותו מאכל מורעל ומת גם הוא, וכך נותר לו חמורו של היהודי לבדו כשהוא עמוס באוצר הגדול. החמור החל לשוב על עקבותיו עד שהגיע באמצע הלילה לביתו של בעליו העני. כששמעו היהודי ואשתו את קריאותיו של החמור יצאו לקראתו, ומה השתוממו לראות את האוצר הגדול והיקר שהיה נתון על גבו. מאותו לילה נעשו היהודי ואשתו לעשירים גדולים למעלה מכל קנה מידה, והתקיימו דבריו של היהודי התם שאמר: "כשם שהקב"ה מזמן לדוב הנכה את פרנסתו, כך הוא יזמן גם לי את פרנסתי". כעת יובן היטב מאמר התורה: "ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגור כי תשמע לקול ה' אלוקיך". והיינו שכאשר האדם דבוק בהקב"ה ועושה את רצונו בלב שלם ובנפש חפה, אין הוא צריך לטרוח ככל כדי להשיג את פרנסתו, אלא הברכה כבר תרדוף אחריו מעצמה עד שתשיג אותו, ויתמלאו כל משאלות ליבו לטובה ולברכה. ומכאן ילמד כל אדם כי לא טוב הדבר להרבות כל כך בשעות עבודה ולטרוח כל כך לצבור הון, כאשר הדבר גורם לו להפסיד תפילות בזמן, וכן מונע ממנו לקבוע עיתים לתורה, אלא אדרבה, יוסיף להתחזק בעבודת ה' ובלימוד התורה, ויבטח בבורא שיזמן לו את פרנסתו בסיבה קלה, ובאופן זה מובטח לו שברכותיו של הקב"ה ירדפוהו וישיגוהו, והיה לו כל טוב. [אימרי נעם]

שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל

הנזהר בלילה בקריאת שמע [שעל המיטה] זה יהיה לו לעזר להתגבר ולקום אחר חצות לעסוק בתורה, משום שמצווה גוררת מצוה. ועוד שקריאת שמע שעל המיטה כאילו אוחד תרתי שתי פיפיות בידו ועושה נקמות בקליפות. [אביר יעקב]

אימרי זמן:

כניסת השבת: 18:04
צאת השבת: 19:13
ר"ת: 19:58

כל המחשבות שאדם מחשב בהבלי העולם כולם בטלים ומבוטלים שווא ושקרים הבל הבלים שאין בהם ממש, אלא הכל תלוי בהשגחתו יתברך. ובפרט אין תועלת במחשבות אלו בשעת התפילה, והיתבוננו למה באתם לבית הכנסת כי אם ליראה את ה' ולעבדו בכל לבבכם ולקבל מלכותו יתברך מבלי לערב סטרא אחרא. [אב"י יעקב]

הילולה דצדיקא

ר' יונתן איבישיץ זצ"ל - כא' אלול יום שבת.
ר' ישראל מאיר הכהן [החפץ חיים] זצ"ל - כד' אלול יום ג.
ר' יצחק אלפיייה זצ"ל - כו' אלול יום ה.
ר' שר שלום מבעלז זצ"ל - כז' אלול יום ו'.

לעילוי נשמת:

אדיבה בת רחל ז"ל
זכיה בת סעידה ז"ל
עזרא בן רחל ז"ל
נחום נג' בן סעידה ז"ל
שרה בת סעידה ע"ה
דוד רימון בן זכיה ז"ל
צלחה בת אסתר ע"ה
יונה בן חממה ז"ל
טל אסתר בת דליה ע"ה
יצחק בן סביחה צביה ז"ל
מלכיה בת סעידה ז"ל
ורדה בת רבקה ז"ל
משה בן גורג'ה ז"ל בכלל כל מתי ישראל.

כי תבוא

חצות: 12:34
עלות השחר: 5:07
זריחה: 6:25
שקיעה: 18:42

להצלחת התורם ובני ביתו

"כי נר מצוה ותורה אור"

"גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך"

"והיה כאשר שש ה' עליכם להיטיב אתכם ולהרבות אתכם כן ישיש ה' עליכם להאביד אתכם"

לכאורה יש לשאול, מה מקום יש לשמוח שעת אובדן ישראל חלילה, והרי השם יתברך הוא רחמן מלא רחמים, ואיך יתכן שישמח להאביד את ישראל?

ונראה לומר, שהנה ידוע שכאשר יהודי מקבל עונש ויסורים על עוונותיו, אין זה בתור נקמה חלילה, אלא הכל לטובת האדם כדי לזכנו ולצחצחו, וכשם שלאחר שמכסים את הגד שמחים על כך שהגד יצא נקי, כך גם יש שמחה כאשר יהודי התנקה מעוונותיו ולכן אמר הכתוב כן ישיש ה' עליכם וכו' שהקב"ה שמח שבניו היקרים התנקו מעוונותיהם ועתה הם כגד חג ללא כל.

"כי תשמע אל מצוות ה' אלקיך...ולא

תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה

אתכם"

יש לשאול לאחר שהכתוב מבטיח לישראל שישמעו אל מצוות ה' ויהיו שלמים במעלות התורה, מדוע מיד לאחר מכן אמר ולא תסור וכו' ללכת אחרי אלוקים אחרים, וכיצד יתכן שאדם מושלם יעבור אל הקצה השני לעבוד אלוקים אחרים? אלא רואים מכאן שבכל ימי חייו על האדם לדאוג לבל יפול ממדרגתו הרוחנית כי אין אף 'חרת יטוח' שתבטיח לאדם שלא יתדרדר חלילה, וכמו שאמרו רבותינו 'אל תאמין בעצמך עד יום מותך' וכל ימי חייו של האדם צריך הוא לעלות ולהתעלות בתורה ויראה.

[תורת הפרשה]

"נר לרגלי דבריך ואור לנתיבותי"

צידה בשבת

צידה היא מאבות מלאכה שאם צד דבר שדרך העולם לצודו, חייב במזיד סקילה, ובשוגג חייב חטאת, וצידה היתה במשכו שהיו צריכים חלזון לדמו לצבוע בו תכלת והיו צדים אותו.

אסור להעמיד בשבת מצודה לצוד בה עכברים, וכן אסור לפתוח המצודה לפני החתול כדי שיאכל את העכבר, ומצודה היא מוקצה כי היא כלי שמלאכתו לאיסור, ולכן אם העמיד המצודה מערב שבת וניצוד בה עכבר בלילה, צריך ליזהר שלא יסירו ממנה את העכבר עד מוצאי שבת.

חתול דינו כשאר חיה ולא כבהמה, ואסור לתופסו בשבת. ולכן אם נכנס חתול לבית אסור לו לסגור את הדלת ביתו עד שיוציאו משם אף על פי שאינו מתכוין לצוד אותו.

מותר מעיקר הדין [לספרדים] לסגור תיבה או כלי שיש בהם זבובים, אף על פי שבהכרח הם ניצדים, הואיל והינו מתכוין לצוד אותם. והמחמיר להפריח תחילה את הזבובים ורק אחר כך לסגור את התיבה תבוא עליו ברכה. וגם המחמיר להפריח את הזבובים, אינו צריך לדקדק ולעיין את נשאר זבובים גם לאחר שהפריח את הזבובים שראה בעיניו.

מותר לשחרר כל בעל חיים הניצוד כי האיסור הוא צידתו ולא שיחרורו ממקום שניצוד בו, ובלבד שלא יקח אותו ביד, כיוון שבעל חיים מוקצה והוא אסור בטלטול.

[השבת והילכותיה]

חטא הגאווה

הרב הקדוש רבי דוד מללוב היה שרוי פעם בתענית משבת לשבת, בסוף השבוע כשהלך בדרך הרגיש צימאון נורא. בנתיים עבר על יד מעיין נובע מים חיים צחים וזכים, המים גירו בו את המצפון יותר ויותר, עד שכמעט החליט לבטל את התענית ולשתות, אבל לאחר שעמד מעט וחשב ושקל בדעתו מה לעשות, התגבר על חולשתו, כבש את צימאונו ופנה לדרכו מבלי לטעום מהמים. כשעבר מרחק רב מהמקום, נתעוררה בקרבו שמחה עצומה על שעלה בידו לכבוש את היצר. אולם תיכף התבונן ואמר לעצמו: שמחה זו אינה באה מהיצר הטוב, אלא להפך מהיצר הרע שרצה להכשילנו בגבהות ובגאווה. וכדי להכניע את יצר הגאווה שבו על עקביו, קרב אל המעיין ושתה מן המים לרוויה.

[משולחנו של מרן]

מעשה שהיה

זרע צדקות מצמיח ישועות

מסופר על גבאי צדקה אחד ושמו היה רק יחזקאל. פעם נזדמנה לידו מצות הכנסת כלה, החתן יתום ואין ידו משגת אפילו להוצאות עריכת החתונה, גם הורי הכלה אינם יכולים לעזור הרבה, הבית דל, האב חולה וההוצאות כבדות מאוד. מספר ר' יחזקאל: הלכתי למספר אנשים שאני מכירם כנדיבים ואספתי מה שאספתי, אבל עדיין היה חסר לי סכום גדול מאוד. נזכרתי שיש לי מכר טוב, איש עשיר מאוד שידו פתוחה תמיד לכל דבר מצוה בטוח הייתי שייטן בעין יפה למצוה חשובה זו של הכנסת כלה. ואכן מיד לאחד תפילת שחרית הלכתי אליו, כי ידעתי שבשעה זו אמצא אותו בבית. כשעמדתי ליד הדלת, היה נדמה שאני שומע קול בכי חנוק, הססתי אם לצלצל בפעמון או שמא אין השעה כשרה לכך? אבל הרי אני שליח מצוה והזמן דוחק ואסור לי לאכזב את החתן והכלה ומשפחותיהם. לחצתי קלות על פעמון הדלת. שמעתי צעדים מהירים, מישהו ניגש לדלת ופתח. היה זה מכרי, בעל החנות עצמו. פניו היו חוורים מאוד ועיניו נראו אדומות ועייפות כאילו לא ישן כל הלילה, הוא ברכני בשפה רפה, מה קרה? האם מישהו חולה? שאלתי בלחש - כנראה לא באתי בזמן מתאים, אבל עניין שבגללו רציתי לדבר איתך חשוב וגם דחוף. מכרי רמז לי לשבת ליד השולחן ולומר את מבוקשי. סיפרתי לו על החתן והכלה העניים, על הצרכים הרבים ועל הסכום הגדול שעדיין חסר ושאותו אני מקוה לקבל ממנו. הוא התנצל לפני: אינני יכול לעסוק עכשיו בשום דבר, אנא סלח לי ובוא נא בפעם אחת, אין ראשי צלול עתה.. בני יחיד חולה במחלה מסוכנת מאוד, מצבו הולך ומחמיר ובקושי נושם. אנו מצפים בכל רגע לרופא שיבוא אבל אפילו אם יבוא מה יוכל לעשות? הרי החולה במצב של גסיסה חלילה, כמעט שלא נותרה בו רוח חיים. לא ידעתי מה לומר לאב האומלל, שבנו יחידו נוטה למות. חשבתי שמוטב שאלך ולא אפריע. אבל מה יהיה עם החתן והכלה העלובים? פתאום נצצה במוחי הארה מלמעלה, נזכרתי בדבר ששמעתי בשם גדולי ישראל. אחזתי בשרוולו של בעל הבית ואמרתי לו: אנא הקשב לי רגע קט. הרי אתה יודע מה אנו אומרים כל בוקר בברכות השחר: אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא.. וביקור חולים והכנסת כלה ולווית המת". חכמינו ז"ל הכניסו את מצות הכנסת כלה באמצע בין ביקור חולים להלוויית המת ולא במקרה נכתב הדבר, חכמינו ז"ל ברוח קודשם באו ללמדנו כי מצוות הכנסת כלה בכוחה להגן ולחצוץ בין החיים ובין המתים- סגולה מיוחדת יש בה שהחולים יבראו, ולא יצטרכו להגיע למצב של הלוויית המת. האב המיואש התעודד חשב מספר שניות ומיד החליט, נכנס לחדר סמוך וכעבור דקות מספר חזר ובידו כל הסכום שהיה נחוץ להכנסת הכלה. דמעות עלו בעיני, בירכתי אותו בכל ליבי: "ה' יתברך ישלח במהרה רפואה שלמה לחולה בתוך שאר חולי ישראל". ויצאתי. וראה זה פלא! לא עברו שעות מעטות, ומכרי מופיע לביתי, כולו נרגש מרוב שמחה, תפס בידי מתוך התרגשות ומודיע לי: מן השמים נשלחת אלי היום להציל את חיי בני. מיד כשיצאת מביתנו, הגיע הרופא והיה מופתע מאוד מהשינוי הפתאומי. לא מצא הרופא די מילים להביע את פליאתו, ואמנם המצב של הבן הולך ומשתפר, הוא מתאושש משעה לשעה. ברוך ה' כבר יצא כליל מכלל סכנה! ממש נפדה ממות בטוח לחיים!

[תורת הפרשה]

תתפלל היום! תוושע מחר!!

שני אחים עשירים לבית משפחת שטראוס התגוררו באמריקה, לפני יותר משמונים שנה, ותרמו רבות למפעלים וישובים שהוקמו בארץ ישראל, שמו של אחד מהם היה נתן שטראוס, שתרם את הכסף לבניית העיר נתניה ועל שמו קרויה עיר זו. תרומותיהם של שני האחים יועדו בעיקר למפעלים של אישים שלא היו שומרי מצוות. בשלב מסוים החליטו ראשי הישוב הישן בירושלים לנסות ולפנות אל האחים שטראוס על מנת שיתרמו לאחזקת מפעלי חסד בירושלים של הימים ההם. ראשי הישוב החרדי הישן תיארו בפניהם את המצב הכלכלי הקשה של תושבי בעיר, ובשלב ראשון ביקשו מהאחים לתרום לבנייתו ואחזקתו של בית תבשיל שבו יאכלו עניי ירושלים ובני משפחותיהם. התיאור הקודר נגע לליבו של נתן שטראוס, בעוד שאחיו הביע את סירובו להקצות כסף למטרה זו. כיוון שכך, שיגר נתן שטראוס את התרומה רק מכיסו הוא, וביקש שכאשר תסתיים בנייתו של בית התבשיל, יקראו לו והוא יבוא לירושלים כדי לראות בעצמו את המקום. לאחר כמה חודשים הודיעו לו בשמחה על גמר בנייתו של בית התבשיל, ועל הכוונה לחגוג את חנוכת הבית ברוב פאר והדר, והזמינוהו להגיע לירושלים. לנסיעה זו הצטרף גם האח השני, זה שלא רצה לתרום. בהגיעם ארצה נסעו שני האחים לירושלים, וכשהגיעו לבית התבשיל וראו את מאות העניים האוכלים שם, הגיבו בצורה מנוגדת. האח התורם, נתן, התרגש מאוד והביע סיפוק ושביעות רצון גדולה מכך שהכסף שלו שימש למטרה נעלה כזו. האח השני, לא רק שלא תרם, אלא גם עתה, כשראה את עוניים של אנשי ירושלים, לא השתתף בסבלם, אלא אדרבה הביע שאט נפש אל מול המחזה שנפרש לנגד עיניו ולא הצליח להסתיר את סלידתו מעניי ירושלים. והנה, בצאתם מבית התבשיל, מעד נתן שטראוס במדרגות, נפל ארצה ושבר את קרסולו. מארחיו הריצוהו לבית הרפואה ושם התברר שהקרסול נשבר בצורה קשה והוא יצטרך להיות מאושפז במשך כמה ימים. משהגיע אחיו לביקור, וראהו מתפתל בייסוריו, שחק עליו, ואמר בנימה של לעג "נו אז זה מה שקיבלת מהתרומה לבית התבשיל הירושלמי?" נתן שטראוס שמע ולא הגיב. כיון שבאירופה המתונו להם עסקים כלכליים, החליט האח השני לחזור לחו"ל ולא להמתין עד שאחיו יתרפא. הוא עלה על האוניה הראשונה שהזדמנה בדרכו וזו רק הרחיקה כמה קילומטרים מחופי הארץ ו..טבעה. האח שלעג לתורם, קיפח את נפשו באסון, ורק אז התברר שהשי"ת שרצה לשמור על נפש התורם, גלגל את העניינים כך שישבור את רגלו ויתעכב בארץ הקודש וינצל.

[אור דניאל]

מנוחה אמיתית רק בעולם הבא - רבינו יעקב אבוחצירא זיע"א

"ולא שייך קורת רוח והנאה ושלוה כי אם בעולם הבא, אבל בעולם הזה לא שייך שם מנוחה וקורת רוח, דאם ישבע הרבה - יקוץ בנפשו. ואם ירעב - ימאס בחייו, ואם יהיה ממוצע - עדיין יש לו אנחה שלא השלים רצונו. והכי נמי אם יש לו עושר הרבה - כל ימיו בדאגה דשמה יפסיד הממון ההוא או יגנב, וכמו שאמר התנא: "מרבה נכסים מרבה דאגה". אם כן לא שייך קורת רוח ומנוחה בעולם הזה בשום אופן, והמנוחה ובקורת רוח וחיים האמיתיים הם בעולם הבא".

"ועל זה בא משה רבנו ע"ה להזהיר לכל ישראלי ולומר לו: הרחק עצמך מהבלי העולם הזה כי לריק אתה יגע, כי יצרך משיאו ומטרידך בהבלי העולם בטענת שתמצא מנוחה ותהיה מנכבדי ארץ, כי כשתתבונן בדבר תבין ותשכיל כי אין שום מנוחה בעולמה זה כמו שאמרנו, והמנוחה לא שייכא כי אם באותו עולם שהוא עולם המנוחה האמיתית. וזהו 'והיה כי תבוא אל הארץ' - 'והיה' לשון שמחה, וכך אומר לו: שמחה לך כשתבוא אל הארץ, היא ארץ חיים, שהיא עולם הבא, וזו היא השמחה השלמה שהיא שמחה בלי שום דאגה, לכן חגור מותניך להשתדל לסגל תורה ומעשים טובים, שהם הפירות היוצאים באותו עולם".

[אימרי נעם]

מדרשיית 'שלום לעם' מבשרת ציון

מעבירין את רוע הגזירה

כנס שמירת הלשון

לכבוד הילולת ר' ישראל מאיר

הכהן - החפץ חיים זיע"א

בתוכנית מאלפת

פעמונים בשדרה

בהגשת

דורית ארליך

נתכנס אי"ה

ביום שלישי, כד' אלול בשעה 20:30

רחוב האורן 50 מבשרת ציון

כניסה חופשית

כניסה חופשית

כנס עשרת ימי תשובה

חיה לוי מגישה:

'דפקנו דלתיך'

עצות לזכות בדין - כלים מעשיים

לימים גדולים מלווה במצגת

מעוררת ומחזקת

בתוכנית:

מעמד תפילה בשעת הפרשת חלה

לגמר חתימה טובה

נתכנס אי"ה

ביום א', ז' תשרי בשעה 20:30

רחוב האורן 50 מבשרת ציון

כניסה חופשית

כניסה חופשית

עלבת קודש

קבלת שבת לבנות עשר דקות

אחרי כניסת שבת

ברחוב האורן 55

תהילים לבנות בשבת בשעה

13:15

תהילים לבנים בשעה 14:10

בבית ספר מורשת

לימוד נביאים כתובים

14:45-15:30

הצטרפותכם היא זכות עבורכם

ועבור כל עם ישראל

בס"ד

הרב שמואל פנחס אהרוני

מוהל

מוסמך ע"י הרבנות הראשית לישראל

ובאישור משרד הבריאות

מסי רשיון 875

RABBI SHMUEL PINCAS AHARONY
MOHEL
AUTHORISED BY THE HEAD
RABANUT OF ISRAEL
PERMITTED BY THE HEALTH OFFICE

פלי: 0527195744

פלי: 0527193413

העלון וזכות ארגוני קריאת תהילים וקריאת שיר השירים בשבת קודש מוקדשים לכל

הישועות לכלל עם"י:

להצלחה בלימוד התורה, ביראת שמיים
ולתשובה שלימה של כל צאצאי ישראל בפרט
לכל זרעם וזרע זרעם של עזרא בן רחל ז"ל ונחום גז"ל
בן סעידה ז"ל וכל ב"ב וקרוביהם בכלל כל עם"י.

להצלחת ת"ת וגני 'צילי נועם אורות', ת"ת 'דברי
יחזקאל' וחטה"ב תורה ומדע מבשרת ציון להצלחת
התורמים ולכל בני ביתם ברוחניות ובגשמיות בכלל
כל עם"י

לרפואה שלמה של כל חולי עם"י בפרט -
דניאל חיים בן רות, תמר בת נעמה, אפרת
בת קרן, ושתמייד בריאות עם"י.

לעילוי נשמת כל מתי ישראל

בפרט אדיבה פרחת בת רזלה

ז"ל, אבנר רפאל בן מגידה ז"ל, שלום

חי בן מגידה ז"ל

ברוכים אתם לה'.

יהי רצון מלפניך ה'

אלוקינו ואלוקי אבותינו

שיקוים בנו ובכל זרענו

ובכל ישראל עד עולם

דברי הפסוק:

"וזהו מאיתך לא ימוש

וברית שלומי לא תמוט

אמר מרזומך ה'"